

ISTINA

časopis pravoslávnej mládeže
XIX. ročník 2014 cena 0,45€

И
Н

С

Т

Н

Н

А

PGO Nová Baňa, č.ú: 2273586755/0200

OBSAH

- 3 List patriarchu Kirilla
- 6 Boh Otec
- 8 Svätý Jób Mnohotrpiaci
- 10 Ikona „Vseblažennaja“
- 12 Kráľu môj a Bože môj
- 14 Blahoželenie
- 15 Detská stránka
- 18 Hriech
- 19 Pozvánka
- 20 Otázky a odpovede
- 21 Pokora
- 22 Poučenia o povinnostiach
- 24 Sv. Gorazd II.
- 26 BPM Humenné
- 28 Stritnuť a podnikateľiv
- 28 Recepty
- 29 Historický 1. tábor
- 30 Fotogaléria

Sv. mučenik Maxim Gorlický
Св. мученик Максим Голицкий

Na Istinu darovala Bohu známa Helena 20,- Eur.

Kúpou tohto časopisu podporujete pravoslávnu mládež.

Ďakujeme štedrým darcom.

Spasi Vás Hospodi!

ISTINA - mesačník pravoslávnej mládeže, ročník XIX./2014, **Vydáva:** Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS, **IČO:** 17075947, www.bpm.orthodox.sk, **e-mail:** sefredaktor@istina.sk, **tel.:** 0948 509 980.

Obálka: Stavba chrámu Nová Baňa, BPM Humenné a Košice

šéfredaktor: Miroslav Knap, **zástupkyňa šéfredaktora:** Nika Šoltýsová, **redaktori:** prot. Štefan Pružinský ml., prot. Peter Savčák, prot. Peter Soroka, protodiakon Ján Husár, diakon Miroslav Humenský, čtec Alexander Haluška, čtec Matúš Kostičák, čtec Ľuboš Savčák, čtec Miloš Surma, čtec Patrik Palasiewicz, čtec Daniel Omaska, Ioánn Haladej, Marcela Hvižďaková, Zuzana Sadilková, Juliána Polakovičová, Radka Baková, Silvia Knapová, Lenka Štefancová, Štefánia Šaková,

pokladníčka: Veronika Zacková, **technickí redaktori:** Alexander Antonovič, čtec Michael Brych, Marcela Hvižďaková, **detská stránka:** Anička Feďová, Ľudmila Šandalová, **redaktori pre distribúciu:** jerej Miroslav Pavlenko, čtec Patrik Palasiewicz, čtec Daniel Omaska, **korektúra:** Zuzka Sadilková

Výchádza 12-krát do roka. Ročný príspevok 5,40 + poštovné 5,00 €

Vaše finančné príspevky posielajte na adresu: Redakcia ISTINY, Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS, Bayerova 8, 080 01 Prešov, prípadne na účet Istiny: 4008409298/7500.

Cirkevne schválené s blahoslavením vладыky Rastislava. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky v súlade s učením Cirkvi. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

ISSN 1335-6739, Číslo indexu: EV 3633/09

List patriarchu Kirilla

aktuality

V súvislosti so situáciou na východnej Ukrajine, kde už niekoľko mesiacov neprestáva bratovražedná vojna, sa patriarcha moskovský a celej Rusi **Kirill** obrátil s prosbou o modlitby za mier na ukrajinskej zemi k predstaviteľom miestnych pravoslávnych cirkví.

V liste konštantínopolskému patriarchovi **Bartolomejovi** sa píše:

Vaša Svätosť, milovaný spoluslužobník a brat v Christu!

Srdečne Vás pozdravujem a želám Vám pokoj, blahodatiné posilnenie telesných síl a neutíchajúcu Božiu pomoc vo Vašom slúžení ako najvyššieho predstaviteľa svojej miestnej Cirkvi.

Podnetom na napísanie tohto listu je moja veľká bolesť a ohromné znepokojenie nad situáciou, ktorej čelí naša Cirkev na východnej Ukrajine, kde už niekoľko mesiacov zúri bratovražedná občianska vojna.

V jeseni minulého roka na začiatku politickej krízy na Ukrajine zástupcovia gréckokatolíckej (uniatskej) cirkvi a rozkolníckej „pravoslávnej“ cirkvi otvorene hlásali nenávisť k Pravoslávnej cirkvi na kyjevskom Majdane, nabádali ku konfiškácii pravoslávnych svätýň a vykoreneniu pravoslavia z územia Ukrajiny. Od vypuknutia bojovej akcie uniati a rozkolníci, ktorí sa chopili zbraní pod zámienkou „anti-teroristickej operácie“, začali priamu agresiu proti duchovenstvu kanonickej Ukrajinskej Pravoslávnej cirkvi na východe Ukrajiny. Napriek tomu, Ukrajinskej Pravoslávnej Cirkvi, na rozdiel od uniatskej a rozkolníckej cirkvi, je akákoľvek politická angažovanosť cudzia. Pokračuje vo vykonávaní pastoračnej činnosti pre veľké množstvo svojich veriacich, vrátane tých, ktorí sa ocitli na „opačnej strane“ konfliktu, pokúša sa o zmierenie a neprestajne ich prizýva k dialógu.

Počas posledných týždňov sme od miestnych biskupov dostali správy, ktoré svedčia o cielenom prenasledovaní duchovenstva kanonickej Ukrajinskej Pravoslávnej cirkvi. Tu sú niektoré z príkladov.

17. júla tohto roku skupina ozbrojených mužov na čele s gréckokatolíckym vojenským kňazom počas božskej Liturgie vtrhla do chrámu Voskresenija v Slavjansku a vyhrážala sa duchovnému správcovi protojerejovi Vitalijovi Vesjolomu. Predstaviteľ gréckokatolíckej cirkvi prehlásil, že Moskovský patriarchát nepatrí na Ukrajinu a vyjadroval svoj nesúhlas s tým, že prezident krajiny nedovolil uniatom obsadiť Kyjevsko-Pečerskú Lavru.

19. júla bol arcidekan Nikola-jevského arcidekanátu Gorlovskej eparchie protojerej Andrej Čičerinda zajatý, podrobený výsluchu a vystavený hrozbám smrti.

20. júla pri Slavjansku ľahkým guľometom ozbrojení muži prinútili protojereja Vadima Jablonovského vykopať svoj vlastný hrob. V ten istý deň zatkli protojereja Viktora Stratoviča, nasadili mu putá a odviezli ho s vrecom na hlave do lesa, kde bol na kolenách podrobený výsluchu.

30. júla v dedine Krasnoarmejsk skupina ozbrojencov nelegálne prehľadávala dom protojereja Igora Sergijenka, duchovného správcu chrámu svätého Alexandra Nevského. Duchovného urážali, obvinili ho z účasti v činnosti

tajných organizácií, vyhrážali sa mu týraním, vyžadovali, aby opustil územie Ukrajiny a odovzdal zakladateľské dokumenty chrámu, zabezpečujúce právo na cirkevné vlastníctvo. V ten istý deň v Amvrosijevskom okrese Doneckého kraja bol protojerej Jevgenij Podgornij zadržaný, zasypaný nadávkami, zviazaný a hodený o zem. Protojereja kopali, udierali ho pažbou, vystrelili nad jeho hlavou a nútili ho priznať sa, že podporoval ozbrojencov. Duchovný bol nútený sňať zo seba kríž, no keďže to odmietol, násilne mu ho strhli, nasadili mu vrece na hlavu a hodili ho do jamy. Následne sa mu vyhrážali zabitím jeho syna a vykradli mu taktiež jeho dom. Vďaka zásahu svojich veriacich bol oslobodený.

Nemôžeme ignorovať fakt, že konflikt na Ukrajine má jednoznačný náboženský podtón. Uniati a rozkolníci sa snažia získať prevahu nad kanonickou Pravoslávnu cirkvou, ktorá vytrvalo a s odvahou naďalej slúži trpiacim veriacim v tomto ťažkom období. Duchovní slúžia aj na miestach, ktoré sa stali bojiskami, väčšina ostáva so svojimi veriacimi a delí sa s nimi o všetky strasti tejto občianskej vojny. Ich rodiny trpia útokmi, strádjú nedostatkom vody a jedla, umierajú následkom paľby delostrelectva. Takto na následky zranení podľahol 31. júla pri ostreľovaní civilných objektov v Luhansku aj protojerej Vladimir Kresljanskyj, zanechajúc ženu a päť detí.

Východná Ukrajina bola úrodnou krajinou, obývanou pracujúcimi pravoslavnými kresťanmi. Teraz sa mení na vypálené a zničené pole. Bombardovanie zničilo dom Doneckého a Mariupol'ského Metropolitu Ilariona. Eparchiálna

budova v Gorlovke bola zničená pal'bou delostrelectva. Iverský ženský monastier Doneckej eparchie zhorel v čase bojových akcií a ostal ležať v ruinách. No kanonická Pravoslávna ukrajinská cirkev je mučenícka cirkev. Bez ohľadu na tieto neľudské podmienky ostáva spolu so svojou 'pastvou' činiť všetko, čo by pomohlo ľuďom, prežívajúcim najťažšie chvíle v čase novodobej ukrajinskej histórie. Požiare pri občianskom konflikte spôsobili stratu domovov pre státisíce osôb, z ktorých sa stali utečenci. Mnohí z nich sa snažia ujsť pred hrôzami vojny, hľadajúc útočisko v chrámoch, monastieroch, obzvlášť v Uspenskej Svjatogorskej Lavre, ktorá je preplnená utečencami. V Donecku, Gorlovke i Luhansku sa civilisti v noci pokúšajú zachrániť pred bombardovaním i ostreľovaním v chrámoch, kde dostávajú jedlo bezplatne. Rôzna forma pomoci je poskytovaná obyvateľom, utečencom v chrámoch, na farnostiach i v eparchiách Ukrajinskej Pravoslávnej Cirkvi.

Moskovský patriarchát ako celok využíva akúkoľvek príležitosť na poskytnutie humanitárnej pomoci civilistom v oblastiach, kde sa boje odohrávajú. V chrámoch Ruskej Pravoslávnej cirkvi sa každodenne prináša vzácna modlitba za mier a za skončenie krvavej vojny na Ukrajine. Cirkev sa stará o tisíce utečencov z východnej Ukrajiny v stanových táboroch a špeciálne pripravených priestoroch v rôznych oblastiach Ruska. Pomoc sa dáva všetkým bez rozdielu národnosti alebo vierovyznania. Medzi tými, ktorí hľadajú záchranu v Rusku sú mnohí ukrajinskí vojaci, ktorí odmietli strieľať na svoj vlastný národ.

Tieto dni sú veľmi zložité a namáhavé pre celú Ruskú Pravoslávnu Cirkev, obzvlášť pre jej veriacich na Ukrajine. Prosím o modlitby Vašej Svätosti, preosvietených biskupov, duchovných otcov, mníchov a všetkých veriacich Svätej Pravoslávnej cirkvi Konštantínopolského patriarchátu za mier na ukrajinskej zemi, o zastavení krviprelievania a za našich trpiacich bratov v Christu, zvlášť za biskupov a duchovných otcov, ktorí v najhroznejších podmienkach civilného konfliktu neprestávajú odvážne vykonávať svoju povinnosť slúžiť Cirkvi a obraňovať sväté Pravoslávie.

Žiadam Vás, Vaša Svätosť o využitie každej možnosti, aby zaznel Váš hlas na ochranu pravoslávnych kresťanov na východnej Ukrajine, žijúcich v neustálom strachu o seba i svojich blízkych vzhľadom na zväčšujúce sa násilie zo strany gréckokatolíkov i rozkolníkov. Pravoslávni kresťania sa boja, že ak títo prenasledovatelia prevezmú moc, budú násilne prinucovaní k odstúpeniu od svojej viery alebo podrobovaní nemilosrdnej diskriminácii.

S bratskou láskou v Christu!

+ Kirill, Patriarcha moskovský a celej Rusi

Pripravila: **Silvia Knapová**

<http://www.pravoslavie.ru/english/73059.htm>

<http://www.patriarchia.ru/db/text/3704024.html>

Pravoslávna Cirkev celé svoje dogmatické učenie čerpá z Božieho Zjavenia a buduje ho na pevnej viere v neho. Boh je natoľko rozdielny od nás, že nemáme ani primeraných slov, na základe ktorých by sme ho mohli vyjadriť. Boh, ako sme už povedali, prevyšuje celé stvorenstvo na čele s človekom. Ak by človek úplne spoznal Boha, musel by byť sám Boh. Človek je bytosť obdarená rozumom.

Boh je najdokonalejšia múdrosť a vševedúcnosť. Inžinier nevie, dokedy vydržia stroje, ktoré zostavil. Aj najdokonalejšiemu ľudskému poznaniu vždy čosi uniká, vždy sa vyskytnú určité nepredvídané faktory. Avšak Boh, Inžinier vesmíru, dopodrobna pozná všetko, čo je a čo sa deje. Pozná to presne so všetkými dôsledkami. Pozná aj naše myšlienky, dobré úmysly i zlobu. Pozná i minulosť. Vie, čo sa odohralo cez tisíce a miliardy rokov vo vesmíre. Pozná i budúcnosť - budúcnosť celého vesmíru i každého jednotlivého človeka. Pozná vopred každú sekundu môjho života. Oplatí sa preto zveriť Mu s celou dôverou svoj život. Boh je všadeprítomný - na nebi, na zemi a na každom mieste. Často si predstavujeme Božiu prítomnosť iba pri zázrakoch. No Boh je prítomný vo všetkých udalostiach. Je prítomný a účinkuje vo vede, v umení, v každej ľudskej činnosti.

Boh je večný. On vždy bol a vždy bude a nikdy sa nemení. Boh je všemohúci. Môže urobiť všetko, čo chce. Boh je nekonečne spravodlivý. Dobrých odmení a zlých potrestá. Boh je nekonečne milosrdný. Ak človek ľutuje, Boh mu láskavo odpúšťa.

Boh je Láska. Už samo stvorenie je skôr dielom Božej lásky ako jeho všemohúcnosti. Stvoriť znamená darovať sa. Aby sa niekto mohol darovať, nestačí, aby bol iba mocný. Musí milovať. No láska, ktorú Boh preukazuje voči nám ľuďom, nie je iba láska umelca k svojmu dielu. Jeho láska je omnoho vznešenejšia. Boh nás miluje ako osoby, ako svojich synov a dcéry. A chce, aby sme aj my Jeho milovali ako osobu.

Drahí milovaní v Christu! Koľkokrát sme počuli názor „Ved' čo?! Ved' Boh je iba jeden a pre všetkých rovnaký!“ Niektorí z nás máme falošné predstavy o Bohu. Položme si otázku - Koľko je bohov? Boh je síce len jeden, ale každý o ňom ma vlastnú predstavu. Každý ma teda svojho boha (svoj obraz Boha), ktorý je viac - menej vzdialený od skutočnej Božej tváre. Je veľmi dôležité

upraviť si, pokiaľ je to možné, svoju predstavu o Bohu, pretože táto predstava usmerňuje celý náš život a túto predstavu šírimo okolo seba, či už slovami alebo činmi. Je našou úlohou i túžbou byť zdravými údmi Christovho tela - Cirkvi, pretože len takto môže byť celé Telo zdravé. Pokiaľ sa nám podarí lepšie pochopiť, aký je Boh (alebo aký nie je), môže to výrazne zmeniť náš život. Môžeme Boha nielen poznávať, ale mať s Ním vzťah, úžasne krásny vzťah, aký nemožno mať skutočne s nikým.

Bohu možno slúžiť dvoma spôsobmi: 1. V láske (sme plní radosti), radostne šírimo radostnú zvesť. 2. V strachu (z povinnosti, s negatívnymi pocitmi, s vedomím ľarchy). Mnohí kresťania vyzerajú veľmi duchovne, modlia sa, postia, konajú skutky milosrdenstva. Často je však za tým strach z Boha, aj keď si to nepriznajú. Niekedy majú pocit, že dobrými skutkami musia uzmierovať Boha, získavať nejaké zásluhy.

Drahí milovaní bratia a sestry!

Čím viac ho poznávame, tým je pre nás tajomnejší, lebo Boh je tajomstvo (inak by nebol Bohom). Sv. Pavol hovorí (1. Kor 13, 12): „My teraz vidíme cez zrkadlo, v hádanke, potom však uvidíme tvárou v tvár. Teraz poznávam len čiastočne, potom však budem poznať dokonale, ako Boh pozná dokonale mňa.“

Amin. Christos posreďi nás.

Christos posreďi nás!

Pripravil: **čtec Marek Cicu**

CONROOF s.r.o.

Naša spoločnosť bola založená v roku 1999. Po úspešnom etablovaní sa na slovenskom trhu sme sa v roku 2006 stali aj členmi elitného združenia, ktoré združuje živnostníkov a firmy zaoberajúcimi sa realizáciou striech na Slovensku-Cechu Strechárov Slovenska. Firma sa neskôr v roku 2008 transformovala do súčasnej podoby CONROOF s.r.o. Cieľom našej spoločnosti nie je iba ponúkať našim klientom odbornú a profesionálnu prácu, ale aj poradenstvo v oblasti všetkých druhov striech na Slovensku.

CONROOF s.r.o., Kasarda Marián, Pri Rybníku 1863/17, 091 01 Stropkov

Kontakt: 0903 239 811, 054/47 95 891,

e-mail: conroof@streacha-conroof.sk, www.streacha-conroof.sk

Svätý Jób (Jov) Mnohotrpiaci

životy svätých

Svätý spravodlivý Jov žil okolo roku 2000 až 1500 pred Narodením Christa, v Severnej Arábii. Jeho život a trápenia sú opísané v Biblii (Kniha Jóba). Existuje názor, že Jov bol synovcom Abraháma, bol synom Abrahámovho brata – Náchora. Jov bol človekom bohobojným a zbožným. Celou dušou bol odovzdaný Hospodu Bohu a všetko robil tak, aby to bolo v súlade s Božou vôľou, vzdialujúc sa od všetkého zlého nielen v skutkoch, ale aj v myšlienkach. Hospod' Boh požehnal jeho pozemský život a obdaril ho veľkým bohatstvom. Mal veľa dobytku a majetku. Sedem synov spravodlivého Jova a tri dcéry mali medzi sebou priateľský vzťah a často sa spolu schádzali pri stole postupne u každého z nich. Každých sedem dní spravodlivý Jov prinášal za svoje deti obeť Bohu hovoriac: „Možno, niekto z nich zhrešil alebo sa rúhal Bohu vo svojom srdci.“ Za svoju spravodlivosť a česť mali spoluobčania svätého Jova vo veľkej úcte. Svätý Jov mal veľký vplyv aj na verejné záležitosti.

Raz, keď pred Boží Prestol predstúpili Svätí Anjeli, bol medzi nimi aj diabol. Hospod' Boh sa opýtal diabla, či videl Jeho služobníka Jova, ktorý je spravodlivý a bez nepravosti. Diabol drzo odpovedal, že niet divu, že Jov je taký bohobojný, lebo Boh ho chráni, rozmnožuje jeho bohatstvo, ale ak na neho prídu nešťastia, tak istotne prestane dobrorečiť Hospodina. Vtedy Hospod' Boh, želajúc si ukázať trpezlivosť a vieru Jova, povedal diablovi: „Všetko, čo má Jov, Ja odovzdávam do tvojich rúk, len na jeho samého nesmieš siahnúť.“ Hneď potom Jov nečakane stratil všetok svoj majetok a bohatstvo a prišiel i o všetky svoje deti. Spravodlivý Jov sa obrátil k Bohu a povedal: „Nahý som vyšiel z útroby svojej matky, nahý sa vrátim k svojej matke zemi. Hospod' dal, Hospod' vzal. Da buďet Imja Hospodne blahoslovenno!“ A nezhrešil Jov pred Hospodom Bohom a nevyriekol ani jedno nerozumné slovo.

Keď Anjeli Boží znova predstúpili pred Hospodina a medzi nimi aj diabol, tak diabol povedal, že Jov bude spravodlivý, pokiaľ sám nebude zranený. Vtedy Hospod' Boh povedal: „Dovoľujem ti robiť si s ním, čo chceš, ale jeho duše sa nedotkneš. Diabol hneď postihol Jova krutou chorobou – malomocenstvom, ktorá zasiahla celé jeho telo od hlavy až po päty. Jov bol prinútený vystáť sa zo spoločnosti, mimo mesta, sadol na kopy popola a hlineným črepom si škrabal svoje hnissavé rany. Všetci jeho priatelia ho opustili. Jeho žena bola nútená zarábať na živobytie, pracovať, putovať od domu k domu. Nielen, že ho nepodporovala v trpezlivosti, ale myslela si, že Boh trestá Jova za nejaké tajné hriechy, plakala, reptala na Boha, vyčítala to všetko jemu, a nakoniec poradila spravodlivému Jovu porúhať sa Bohu a zomrieť. Spravodlivý Jov ťažko trpel, no i v týchto utrpeniach ostal verný Bohu. Žene odpovedal takto: „Ty hovoríš, ako nerozumná. Naozaj budeme prijímať od Boha len to dobré a zlé nemáme prijívať?“ A nezhrešil spravodlivý Jov v ničom pred Bohom.

Traja jeho priatelia, dozvediac sa o nešťastiach Jova, prišli k nemu zďaleka zdieľať jeho smútok. Mysleli si, že Jova Boh potrestal za hriechy a presviedčali ho, aby sa začal kajať. Spravodlivý im odpovedal, že trpí nie za hriechy, ale tieto skúšky sú poslané od Hospodina podľa Jeho Božskej vôle, ktorá je pre človeka nedostihnuteľná. Priatelia však neverili a mysleli si aj naďalej, že Hospodin koná s Jovom podľa ľudského zákona odplaty za jeho hriechy. V ťažkom duševnom bôli sa spravodlivý Jov obrátil s modlitbou k Bohu, prosiac Ho, aby svedčil o jeho nevine. Vtedy sa Hospod' Boh zjavil v búrlivom víchre a pokarhal Jova za to, že sa snažil preniknúť svojím rozumom do tajiny Božích zámerov a do úmyslov Božích. Spravodlivý sa celým svojím srdcom pokajal z týchto myšlienok a povedal: „Som úbohý, zriekam sa týchto úvah, kajám sa v prachu a popole.“ Vtedy Hospod' Boh prikázal priateľom Jova obrátiť sa na neho a prosiť ho priniesť za nich obeť, lebo povedal Hospod': „Len Jova Ja prijmem, aby som vás neodvrhol za to, že ste nehovorili o mne tak verne, ako môj služobník Jov.“ Jov priniesol obeť Bohu a pomodlil sa za priateľov, a Hospod' Boh prijal jeho príhovor za nich. Taktiež vrátil spravodlivému Jovovi zdravie, dal mu dvojnásobne viac toho, čo mal predtým. Namiesto detí, ktorí zomreli, sa Jovovi narodilo sedem synov a tri dcéry. Krajších od nich nebolo na zemi. Po týchto prenesených trápeniach Jov žil ešte 140 rokov (celkovo žil 248 rokov) a videl svoje potomstvo až do štvrtého pokolenia.

Vím bo, jáko prisnosúščen jest', íže ímať iskupítí mjá, i na zemlí voskresíti kóžu mojú terpjáščuju síjá, ot Hóspoda mí síjá soveršíšasja, jáže áz v sebí svím, jáže oči mojí vídista, a ne ín: vsja že mí soveršíšasja v nídri.

„Ja viem,- hovoril spravodlivý Jov, keď ho postihlo malomocenstvo, „-viem, že môj Vykupiteľ žije a On zodvihne z prachu v posledný deň rozpadajúcu sa moju kožu a ja, v mojom tele uzriem Boha. Uzriem Ho sám, moje oči, nie oči iného uvidia Ho. Čakanie na to rozpaľuje moje srdce v mojej hrudi. (Jov 19,25-27)

Vedzte, že je súd, na ktorom bude ospravedlnený iba ten, ktorý má ozajstnú premúdrost' – strach Hospodinov a ozajstný rozum – vzdialenie sa od zla.“

Pripravil: **čtec Ľuboš**

Vseblažennaja

Ikona Božej Matky

Ikona Presvätej Bohorodičky, nazývaná „Vseblažennaja“ alebo „Pamakarista“ (Dôstojne všetkými uctievaná) sa nachádza v Konštantínopolskom patriarchálnom chráme. Je to obzvlášť uctievaná ikona Božej Matky, staroveká svätyňa, ktorá v Konštantínopole pomáhala počas rôznych napadnutí. Spočiatku sa ikona nachádzala v chráme, nazvanom na jej počesť, kde v rokoch 1455 až 1586 bola rezidencia patriarchov. Po prestavbe chrámu na mešitu ikonu preniesli do Vlacherského chrámu a v roku 1597 do chrámu svätého Dimitrija v Ksiloporte. V roku 1601 čudotvornú ikonu preniesli do chrámu veľkomučeníka Georgija. Na počesť ikony Božej Matky „Vseblažennaja“ konštantínopolský patriarcha Ioakim III. ustanovil osobitný sviatok na 1. septembra. Presnú kópiu ikony poslal patriarcha v roku 1905 na požehnanie a útechu mesta Kazaň.

História tejto ikony v Kazani je takáto. Po neslýchanej svätokrádeži, keď bola ukradnutá čudotvorná Kazanská ikona Presvätej Bohorodičky, konštantínopolský patriarcha prikázal napísať presnú kópiu starobylej a uctievanej ikony Božej Matky „Pamakaristy“. Po rozhodnutí konštantínopolskej posvätnéj synody bola hotová kópia ikony poslaná do Sankt-Peterburgu metropolitovi, vysokopreosvietenému Antonijovi, s prosbou, aby ikonu ďalej poslal ako dar do Kazanského monastiera. Ikona bola postavená na miesto ukradnutej svätyne.

Ikona sa v monastieri nachádzala do jeho zničenia na začiatku 30. rokov 20. storočia a potom bola kňazmi a veriacimi prenesená do Petropavlovského chrámu. Ikona sa pre neznáme príčiny nepreniesla do chrámu Jaroslavských čudotvorcov, ako ostatné, a po navrátení Petropavlovského chrámu do vedenia Kazanskej eparchie (13. júla 1989) tej ikony už v ňom nebolo. Jej kópia sa dnes nachádza v katedrálnom chráme svätého Nikolaja.

Sviatkovanie ikony je ustanovené na 1./14. septembra.

Modlitba:

Ó Presvjatája Ďivo, Máti Hóspoda výšnich síl, Nebesé i zemlí Caríce, hráda i straný našeja vsemóščnaja Zastúpnice. Prijimí chvaléбноje pínije sijé ot nás nedostójnych ráb Tvojích, i voznesí molítvy náša ko Prestólu Bóha Sýna Tvojehó, da mílostiv búdet neprávdam nášim i probávít blahodát Svojú čtúščim vsečestnóje ímja Tvoje i s víroju i ľubóviju poklaňajuščimsja prečístomu óbrazu Tvojemú. Nesmý bo dostójni ot Nehó pomílovani býti, ášče ne Ty umílostiviši Jehó o nás Vladýčice, jáko vsjá Tebí ot Nehó vozmóžna súť. Sehó rádi k Tebí pribihájem, jáko k neso-mňínnej i skórej Zastúpnici našej: uslýši nás mol'áščichsja Tebí, udiví nad námi velíkija i bohátyja mílosti Tvojá, jávi nám nebésnuju pómo-

šč Tvojú i zastuplénije, i isprosí u Bóha Sýna Tvojehó pástyrem nášim révnosť i bďínije o dušách, hradopravítelem múdrošť i sílu, sudijám právdy i neliceprijátije, nastávníkom rázum i smirenno-múdrije, supručam ľubón i sohlásije, čádam poslušánije, obídímym terpínije, obíďaščim strách Bóžij, skorbjáščim blahodúšije, rádujuščimsja vozderžánije: nám že vsím nizposlí dúch rázuma i blahočéstija, dúch milosérdija i krótosti, dúch čistoty i právdy. Jej, Hospozé Prečístaja! Umilosérdisja na nemoščnýja ľúdi Tvojá: razsíčannyja soberí, zablúždšija

na puť právyj nastávi, nedúhujuščija uvračúj, stárosť podderží, júnyja uciломúdri, mladéncy vospitáj, i prizri na vsích nás prizrínijem mílostivaho Tvojehó zastuplénija, vzdvíhni nás iz hlubíný hrichóvnyja i prosvití serdčénnyja óči náša ko zriniju spasénija. Mílostiva nám búdi zdí i na strášnom sudí Sýna Tvojehó, prestávľšijasja že v víri i pokajániji ot žitijá sehó otcý i brátiju nášu v víčnij žízni so Ánhely i so vsími svjatými žítí sotvorí. Tý bo jesí, Hospozé, sláva nebésnych i upovánije zemných, Tý po Bózi náša Nadézda i Zastúpnica vsích pritekájuščich k Tebí s víroju. Tebí úbo mólimsja, i Tebí, jáko Vsemohúščej Pomóščnici, sámi sebe i drúh drúha i vés živót náš predajém, nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amíň.

Pripravila: **Juliána Polakovičová**

Zdroj textu: <http://iconworld.ru/products/50>

Autoservis - Pneuservis

Jozef Príbocký

Šarišská 18

091 01 Stropkov

Mobil: 0905 346 372

Otvorené: pondelok - piatok

8:00 -16:00

Kráľu môj a Bože môj (2.časť)

Sväté Písmo

Bohoslužobné používanie žalmu: Piaty žalm je kvôli svojmu univerzálnemu charakteru, najmä v otázkach prosieb o vypočutie modlitby, jej pochopenie zo strany Boha, prosieb o nápravu a ochranu, používaný veľmi často – ak nie citovaný priamo, tak parafrázovaný tematicky. Celý žalm našiel svoje bohoslužobné použitie v poriadku tzv. Prvého času (aj tzv. Prvého cárského času pred sviatkami Narodenia Christa, Bohozjavenia a Veľkého piatku), kde otvára trojžalmie a udáva obsahové zameranie tejto rannej bohoslužby. Svojím obsahom sa naozaj hodí na začiatok tejto bohoslužby, pretože prvé, čo by mal každý veriaci človek ráno urobiť, je poprosiť Boha o sprevádzanie a ochranu počas dňa, o pomoc v prípadných ťažkostiach a o rozpoznanie dobrého a zlého konania. Žalm nám svedčí o tom, že samotný kráľ Dávid za svoju prvú povinnosť v novom dni považoval modlitbu. Tento žalm, ako aj celý Prvý čas, sa podľa byzantského počítania času dňa prednášal po východe slnka, teda hneď na začiatku nového dňa.

Piaty žalm, resp. jeho časť či tematika, sú často použité aj vo Svätej liturgii. Slová tohto žalmu sú súčasťou tzv. vhodných modlitieb, ktoré sa slúžiaci modlia pred vstupom do oltárnej časti pred ikonostasom. Ide o 8. až 13. verš počnúc slovami: „Vojdem do Tvojho domu a pokloním sa Tvojmu svätému chrámu v bázni pred Tebou“ až do konca žalmu. Obsahovo sú to snáď najvhodnejšie slová, ktorými kňaz prosí o pomoc pri vykonávaní svätej tajiny Eucharistie – vyjadruje svoju pokoru, bázeň pred Bohom, svoje odhodlanie viesť bohumilý život, aby sa aj prostredníctvom toho zjavilo na ňom a prítomných veriaciach Božie požehnanie a prejav Jeho blahovôle k nám. Tu možno doplniť, že kňaz už pred slovami tohto žalmu, požiadal Boha o pomoc, aby mohol bez odsúdenia predstúpiť pred Neho, ako kedysi kráľ Dávid (v. 4). ôsmy a deviaty verš sú tiež súčasťou modlitby idúceho do chrámu, ktorá je určená všetkým veriacim a ktorá má v nich navodiť radosť z cesty do chrámu. Veriaci sa môžu modliť aj to isté, čo sa modlia kňazi (v. 8–13).

Slová piateho žalmu našli v pravoslávnych bohoslužbách hojné a rozmanité použitie. Všetky by bolo veľmi zložité tu umiestniť a popísať.

Obsahová štruktúra žalmu: Nadpis (v. 1). Prosba o prijatie Dávidovej modlitby (v. 2–4). Dávidovo vyznanie Božej svätosti a spravodlivosti súdu (v. 5–7). Vďačnosť Božej prozreteľnosti, ktorá ho usmerňuje životom (v. 8–9). Kto je Božím nepriateľom, je aj Dávidovým (v. 10–11). Radosť spravodlivých – definitívne víťazstvo nad zlom (v. 12–13).

5, 1 – Ѡ наслѣдствѣицѣмъ, Ѳаломъ дѣаѡ, – **Na koniec, o dedičke, žalm Dávidov** – Piaty žalm je ďalším žalmom, ktorého nadpis obsahuje aj iné než historické informácie či meno autora žalmu. Nadpis žalmu podľa gréckej Septuaginty poukazuje na obsah žalmu. Hovorí sa v ňom o dedičke, teda o Cirkvi a dedičstve, t.j. o údele v nej zjednotených veriaciach. Žalm je hlasom kráľa

Dávida, no v jeho hlase je zosobnený hlas Cirkvi Christa, ktorého bol Dávid predkom i predobrazom. V súčasnom cirkevnoslovanskom vydaní je tu použitý mužský rod (Ѣ наследствующемъ – o dedičovi), čo už nezodpovedá Septuaginte ani svätotcovským komentárom. Obsahovo je piaty žalm modlitebnou rečou proroka, v ktorej vylieva svoje pocity pred Bohom kvôli krutým nepriateľom – bezbožným, falošným a zákevným. V duchovnom, tajomnom zmysle vidí veľká časť exegétov v tomto žalme modlitbu Cirkvi či zbožnej duše zmietanej pokušeniami za spásu.

„Na koniec“ – Týmto výrazom je piaty žalm nadpísaný preto, lebo obsahuje proroctvo o Cirkvi, o dedičstve spravodlivých veriacich, o spravodlivom Božom súde a definitívnom víťazstve blahej Božej prozreteľnosti, ktoré nastane na konci dní, t.j. tohto sveta. V cirkevnoslovanskom texte sa tento výraz nenachádza.

„O dedičke“ – Dedičkou Božie slovo nazýva vo všeobecnosti Cirkev – kresťanský národ vyvolený k zdedeniu Božieho kráľovstva cez vykupiteľskú obeť Isusa Christa – Božieho Syna; no chápať tu tiež môžeme veriaceho člena Cirkvi, konkrétne jeho dušu, ktorá žije zbožne. Cirkev ako Christova nevesta robí všetko pre to, aby ulahodila Ženíchovi (robí Mu po vôli). Podobnou nevestou by mala byť každá Boha milujúca duša v službe Christovi. Cirkvi a jej členom je pripravené veľké dedičstvo – Božie kráľovstvo a jeho radosť, pravda a spravodlivosť. Žalm tak obsahuje modlitbu zbožnej duše (veriaceho) za spásu, za prisľúbené dedičstvo.

Pripravil: **protodiakon Ján Husár**

Použitá literatúra:

Афанасий Великий, св.: Творения в четырех томах. Том 4. Москва : Спасо-Преображенский Валаамский монастырь 1994.

ФЕОДОРИТ КИРСКИЙ, бл.: Изъяснение псалмов. Москва 2004. ISBN 5-94625-081-7.

ИОАНН ЗЛАТОУСТ, св.: Творения. Том 5. Свято-Успенская Почаевская Лавра 2005.

ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Беседы на псалмы. Московское Подворье Свято-Троицкой Сергиевой Лавры, 2000.

РАЗУМОВСКИЙ, Г.: Объяснение священной Книги псалмов. Москва 2006. ISBN 5-7429-0120-8.

ЗИГАБЕН, Е.: Толковая Псалтирь. Ясеново 2000. ISBN 5-7877-0023-6.

Prot. Štefanovi Pružinskému, ml.

blahoženie

Otec Štefan, Veľa Vám Boh v živote dal,
vyprosujeme, aby Vás ešte všetkým dobrým požehnal,
kiežby Váš odev Lásky v srdci neustále prekvital,
aby Vám Hospod' Boh večnú slávu daroval.

S úctou o všetkom Božom hovoríte,
na všetky otázky nám odpoviete,
pekne i poučne na Slávu Božiu píšete.

Nebudeme Vás chváliť,
len Boha prosiť o Jeho Milosť
...až do konca v tom vydržať.

Všetkých nás máte rád, aj my Vás radi máme,
hoci Vás aj veľakrát hneváme
a ani sami o tom neznáme.

No Vy po vzoru svojho otca, mamky i svätých,
trpezlivosť i milosrdenstvo veľké máte
a prehrešky nám neprestajne odpúšťate,
lebo nás radi máte.

Keď Vy, otče, sviatky i životy svätých vysvetľujete,
či cirkevné obrady a iné treby neustále robíte,
vtedy čas a priestor nevnímame,
je to ako v raji, keď sa tam s Božou pomocou ocitneme,
jednoducho slovami to ani neopíšeme.

Múdrú skromnosť v sebe máte,
vždy nám s radosťou pomáhate.

Tá Božia láska k Vám i Vaša láska k Bohu, tá všetko prevyšuje,
nech žiadny hluk mesta Vás nikdy nezastavuje...

Veríme, že aj anjeli spolu s nami spievajú "mnohaja i blahaja lita...",
Vám, otec Štefan, Vašej matuške Tatiane,
Vaším detičkám i celej skromnej rodinke
Božiu milosť, pokoj na duši i zdravie...

Do ďalších plodných rokov Vám želáme vytrvalosť,
všetko cnostné, veľa elánu i skromnosť,
chuť spolupracovať, tak ako ako doteraz s mládežou, či v tábore,
na cestách, v škole, doma i na dvore...

Nech Vás Boh a prečistá Bohorodička ochraňujú,
pri písaní kníh Božia milosť i všetci svätí Vám pomáhajú.

**Veriaci z PCO Spišská Nová Ves, študenti z PBF
a redakcia časopisu Istina Vám to všetko zo srdca vyprosujú.**

Detská stránka

súťaž

Milé deti, v tomto čísle Istiny sme si pre Vás pripravili zopár úloh. Veríme, že sa niečo nové naučíte. Úlohy nám zašlite, prosím, do redakcie Istiny najneskôr do 15. 10. 2014. Vyžrebovaný výherca bude odmenený. Prajeme Vám veľa úspechov!

1. Prepíšte básničku od Ludmily Šandalovej písanými písmenkami:

Škoľarik

Už mi minul šestyj rik,
zavtra budu škoľarik.
Mam kupenu tašku novu
a v ňi tyntu fjalovu.

Knyžkŷ, pero i zošŷtŷ
v školskij taški suť ukrŷtŷ.
Do školŷ sja bars raduju,
bo tam pyšuť i rachujuť.

Usmichly sja milo na ňa,
poťim daly požehnaňa,
pered školov mama z tatom:

„Budŷ poslušnŷj,
dobru dones vse ocinku,
naj provadyť tebe, synku,
Boža milosť verchovato.

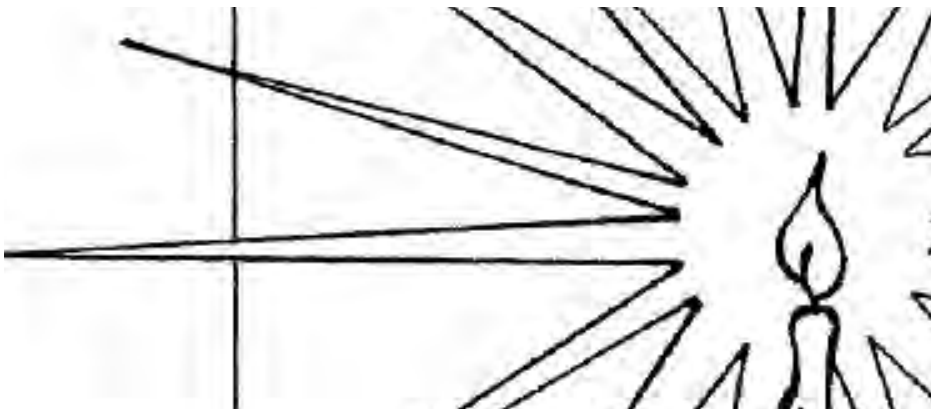
2. Prepíšte básničku od Iryny Mackovej písanými písmenkami a podľa prečítaného na osobitný papier nakreslite obrázok:

My do školy ideme...

My do školy ideme,
Čítať sa naučíme.
Písať, kresliť, vyšívať
Bohu pesničky spievať!

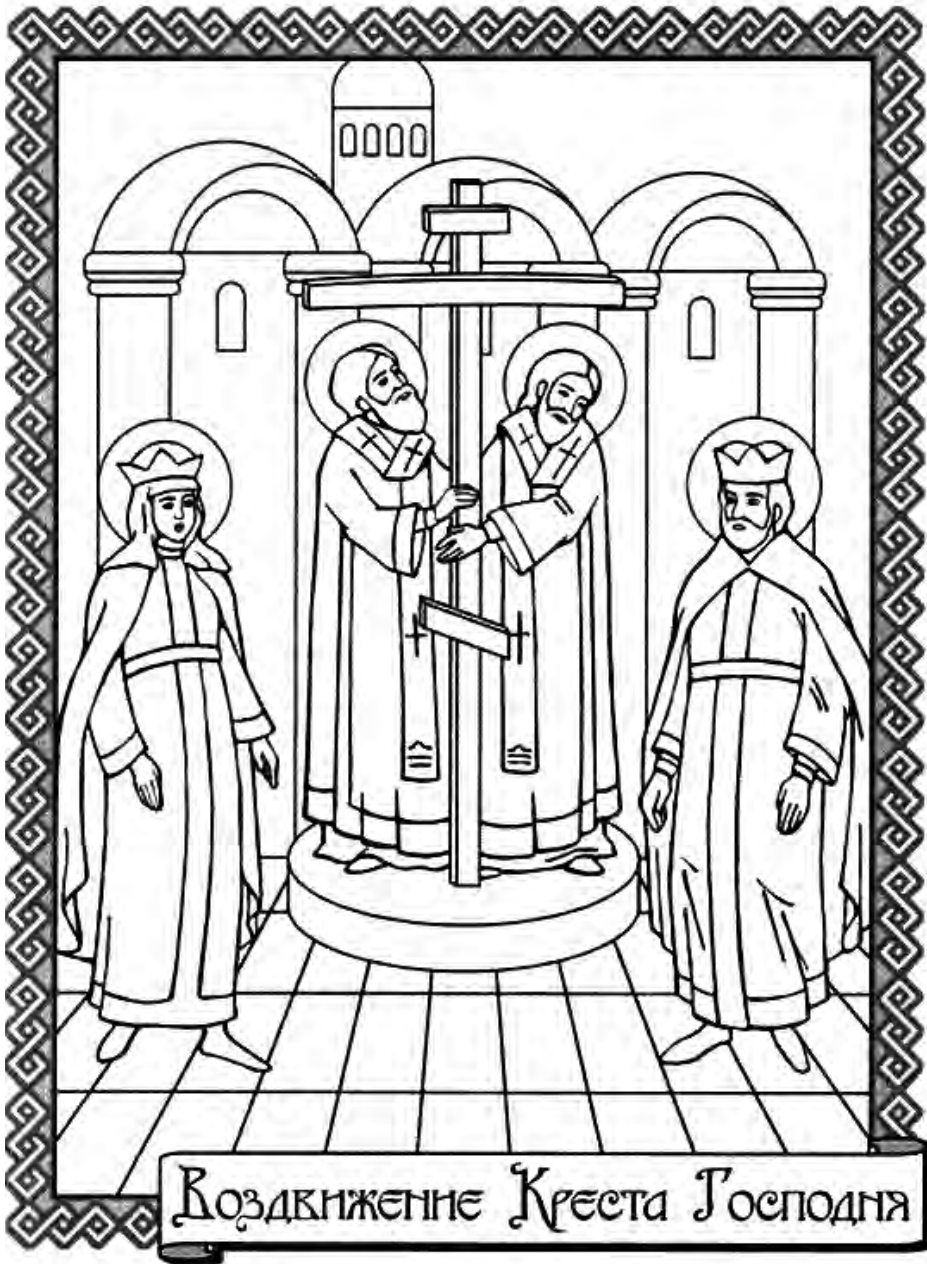
Matke Božej, Ježišku,
Svietia hviezdy v nebičku,
Kde im Anjeli spievajú,
Lásku svoju vyznávajú!

Syna – Boha slávime!
Dušou, srdcom, vítame!
Lásku svoju On nám dal,
Život večný daroval!

3. Vymaľujte obrázok:

Hriech

základy viery

Zlyhanie v tom, čím by človek mal byť a čo by mal robiť definujeme slovom hriech z gréc. slova amaratia - „netrafiť terč“.

Pôvodne mal byť človek stvoreným obrazom Boha, človek mal žiť v jednote s Božím životom a mal vládnuť všetkému tvorstvu. Zlyhanie človeka v tejto úlohe je jeho hriechom, ktorý sa ináč nazýva pád.

Pádom človeka je podľa 1. knihy Mojžišovej to, že neuspel v Bohom danom poslaní. Diabol (had) ho naviedol na to, aby veril, že môže byť „ako Boh“ iba zo svojej vôle a svojím vlastným pričineným.

Pravoslávna Tradícia vysvetľuje, že jedenie zo stromu poznania dobra a zla je ako ozajstné okúsenie zla človekom, jeho skúsenosť s diablom ako takým. Gregor Teológ to vysvetľuje ako úsilie človeka robiť to, čoho nie je schopný, pokus o niečo, čo je nad jeho sily. Aj keď sa interpretácie tohto príbehu rôznia Pravoslávne učenie je jednoznačne v tom, že človek zlyhal vo svojej pôvodnej úlohe. Z dôvodu pýchy, nedôvery a nedostatku skromnej vďaka Bohu, neposlúchol Boží príkaz a podvolil sa pokušeniu zlého. Takto človek zhrešil „netrafiť do terča“ pri plnení toho, načo bol povolaný. Porušil Boží zákon a tým odsúdil na zánik seba a tvorstvo, o ktoré sa mal starať a zušľachťovať. Svojím hriechom človek privolať na seba a celé tvorstvo nadvládu zla smrti.

Hriech, zlo, diabol, utrpenie, smrť patria v Biblii a pravoslávnej teológii vždy k sebe. Jeden bez druhého neexistujú, všetky sú spoločným následkom rebélie človeka proti Bohu a straty spojenia s Ním. Hriech plodí ďalšie hriechy a ešte väčšie zlo. Spôsobuje úplnú disharmóniu, úpadok a definitívnu smrť všetkého. Človek však naďalej zostáva stvoreným obrazom Boha – to je nemenné. Nedarí sa mu však udržať tento obraz čistý a zachovať si Božiu podobu. Poškvrní si svoju ľudskosť zlom, zvráti ju a deformuje tak, že nemôže byť pravým odrazom Boha, ktorým mal byť. Svet tiež ostáva dobrým, ale takisto znáša poľutovaniahodné následky hriechu svojho stvoreného vládcu a spolu s ním trpí v smrteľných mukách a skazenosti.

Príbeh 1. Mojžišovej knihy je Bohom inšpirovaný symbolický opis prvotných možnosti a zlyhaní človeka. Ukazuje ako bola schopnosť človeka a vnútorne rásť a rozvíjať sa v Bohu obrátená na množenie a pestovanie hanebnosti a ako človek premenil to, čo bolo stvorené Bohom na kniežatstvo diabla a vesmírne pohrebisko „stonajúce v pôrodných bolestiach“ dovtedy, kým ne-

bude opäť Bohom spasené (Rim 8, 19-23). Všetky deti Adama, dokonca aj tí, ktorí v Božej podobe len pred pár minútami prišli na svet, ktorý je v podstate dobrý, sú okamžite uvrhnutí do vesmíru rútiaceho sa k smrti ovládaného Zlým a generáciami jeho sluhov.

Základné poslanstvo znie: človek a svet potrebujú byť spasení. Boh sľubuje spasenie od samého začiatku. Tento sľub sa v histórii začína naplňovať v osobe Abraháma, otca Izraela. Abrahám veril Bohu, z neho vzišiel izraelský národ, z ktorého vzišiel, podľa tela Isus Christos, Spasiteľ a Pán stvorenstva.

Celá história Starého Zákona sa dokonale naplňa v Isusovi. Všetko čo sa udialo v súvislosti s vyvolenými deťmi Abraháma, sa udialo so zreteľom na výslednú a definitívnu porážku hriechu a smrti Christom. Zmluvy medzi Bohom a Abrahámom, Izákom, Jakubom (ktorého nazval Izrael, čo znamená ten, ktorý zápasí s Bohom), dvanásť izraelských kmeňov, príbeh Jozefa, Pascha, exodus, Mojžišovo prijatie Božieho zákona, vstup Józua do zaslúbenej zeme, založenie Jeruzalema, postavenie chrámu Dávidom a Šalamúnom, sudcovia, králi, proroci, kňazi, všetko v histórii Starého zákona vyvoleného národa smeruje k jedinému cieľu a zmyslu a tým je narodenie, život, smrť, vzkriesenie, vystúpenie na nebesá a velebenie jediného Božieho Syna Isusa. On je Ten, ktorý prichádza od Otca ochrániť ľudí od hriechov, otvoriť ich hroby a darovať večný život všetkému stvorenstvu.

Spracovala:
Radka Baková

Zdroj: HOPKO, Thomas, Základy Pravoslávnej viery I., Vierouka, Prešov, 2012, s. 46-47.

pravoslaviáda

Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS
skupina Košice a PCO Košice

Vás srdečne pozýva
na **9.ročník**
oblúbeného
športového dňa
Pravoslaviáda

Kedy: **18.10.2014**
o 9:00

Kde: Sídliisko Darovských hrdinov
ZŠ Ľudovíta Fullu, Mauerová 21
(MHD č.15, zastávka Miestny úrad)

Účast' potvrdiť **do 16.10.2014**
tel.č. 0944 933 934
bmp.kosice@hotmail.com

Otázky a odpovede

Otázka: „Drahý otče, je podľa Vás nosenie oblečenia čiernej farby za zosnulým potrebné a osožné jeho alebo našej duši? Je držanie „smútku za zosnulým“ v trvaní 1 roka potrebné pre nás alebo pre dušu zosnulého? Ako vlastne táto tradícia vznikla?“ **Ďakujem za odpoveď. Veriaca“**

Odpoveď: „Milá sestra v Christu, podľa učenia Evanjelia a mnohých svätých otcov je smútok pri zosnutí blízkeho človeka prirodzený a pochopiteľný, no nemal by byť v žiadnom prípade väčší, než naša nádej na to, že zosnulý odchádza tam, kde niet bolesti, smútku a vzdychania (idiže niš' boľizň, pečal' i vzdychanie). Svätý apoštol Pavol hovorí: „Nechcem, bratia, aby ste nevedeli, ako je to so zosnulými, aby ste sa nezarmucovali ako ostatní, čo nemajú nádej. Lebo ak veríme, že Isus zomrel a vstal z mŕtvych, tak Boh aj tých, čo zosnuli, v Isusovi privedie s Ním... Tí, čo umreli v Christovi, vstanú prví. A potom my, čo žijeme a zostaneme, budeme spolu s nimi v oblakoch uchvátení do vzduchu na stretnutie s Hospodinom... Preto sa potešujte navzájom týmito slovami!“ (1Sol 4, 13-14. 16-18). Svätý Ján Zlatoústý hovorí, že keď za zosnulým priveľmi smútime a plačeme, že sa ničím neodlišujeme od pohanov a neveriacich, ktorí neveria v svetlý a blažený odpočinok duší zosnulých pri Bohu v Jeho Kráľovstve a v lone svätých praotcov, na ktorý sa treba tešiť a nie sa ho báť. Z tohto dôvodu je v Pravoslávnej cirkvi zvykom, že kňazi pri pohrebe (s výnimkou pôstnych dní) používajú svetlé bohoslužobné oblečenie - rízy. Čo sa týka oblečenia ľudí, to býva rôzne, čieme aj nie čieme. A čo je správne? Všetko záleží od toho, aký má človek úmysel, zámer, čo prežíva a o čo mu ide. Ak človek chodí v čiernom iba preto, že je taký zvyk a že jeho smútok je väčší ako nádej, nie je to správne. No ak chodí v čiernom preto, že sa necíti byť dôstojný svetlejšieho oblečenia, že mu to pomáha sústrediť sa na pokánie a modlitbu, že chce byť oblečený stroho a zdržanlivo, že tým vyjadruje úctu a rešpekt pred vážnou udalosťou smrti blízkeho, je to tiež v poriadku. Starec svätého života Paisij Svätohorský preto napríklad vo všeobecnosti chváli starších ľudí, ak hoci aj stále chodia v tmavom oblečení. Len nech každý robí podľa svojho svedomia, nie zo smútku, ale so zbožným úmyslom, ako najlepšie vie. A hlavne, nech nikto nikoho pre nič nesúdi, lebo toto je Bohu najviac odporné. Ten, kto súdi tých, čo majú čieme oblečenie, alebo tých, čo ho nemajú, ten iba hreší a neprináša zosnulému nijaký úžitok. Hlavná je pri pohrebe aj po ňom sústredená a úprimná modlitba, pokánie, naša aktívna účasť na bohoslužbách za zosnulými a najmä na Eucharistii, ktorá zosnulým pomáha najviac.“

S láskou v Christu prot. **Štefan Pružinský, ml.**

Pokora

na zamyslenie

Starec Paisij sústredoval celé duchovné úsilie kresťana na získanie pokory. Vravieval: - Boh veľmi miluje človeka, veľmi dobre pozná problém každého a chce mu pomôcť skôr, ako Ho o to požiada. A hoci pre Boha neexistujú ťažkosti, keďže je všemohúci, v danom prípade sa Boh stretáva s jedinou ťažkosťou! Ťažkosťou, ktorú má Boh je to - a opakujem je jedinou - že „nemôže“ pomôcť, keď duša človeka nie je pokorná. Vtedy sa dobrotivý Boh „zarmucuje“, pretože hoci vidí, že Jeho stvorenie sa trápi, „nemôže“ pomôcť, lebo akúkoľvek pomoc by mu ponúkol, vzhľadom na to, že nemá pokorné zmýšľanie, mu uškodí. To, čo sa deje v človeku, je úplne závislé od pokory. Vidíme napríklad človeka, ako zápasí a je porazený nejakou vášňou. Toto dovoľuje Boh len a len preto, lebo duša buď má o sebe vysokú mienku, alebo jej hrozí upadnutie do takéhoto zmýšľania. (Má teda sklon k pýche). Takýto človek môže nenávidieť konkrétne vášne a nemôže ich odmietat' - a preliať krv, aby sa ich zbavil, avšak nedosiahne úplne nič, pretože mu nepomáha Boh - a nepomáha mu - pokiaľ sa nepokorí. (Lebo napriek tomu, že nenávidí konkrétne hriechy, predsa je otrokom vášne pýchy, ktorá plodí všetky ostatné vášne). („Pýcha je matkou všetkých vášní“, hovorí Ján Lestvičník).

Človek môže chcieť duchovne pokročiť, môže od Boha žiadať lásku, môže žiadať modlitbu, poslušnosť a všetky cnosti. Musíme však vedieť a dobre si zapamätať, že Boh nám nedá nič z toho - akokoľvek by sme sa snažili - ak sa najprv nepokoríme. Keď našim jediným cieľom je pokoriť sa, potom nám Boh všetko dáva ako dar.

Boh od nás chce jedinu vec: pokoru a nič iné. Nepotrebuje od nás nič, po čom by túžil a čo by chcel. Chce len, aby nás mohol učiniť aktívnymi účastníkmi Jeho Božej blahodati, ktorú predtým, než vykonáme čokoľvek, predtým, než si Ho zamilujeme, predtým než začneme zápasit', nám daroval cez svätý krst zo svojej nevyjadriteľnej dobroty. Jediné, čo od nás žiada je to, aby sme pokorní odpovedali úprimne na Jeho lásku. Takto vo svojom vnútri zaktivizujeme blahodať, ktorá uskutoční všetko vo všetkom. Spôsobí, aby sme milovali Boha, aby sme Ho poznali a uskutoční všetko ostatné. Majme iba pokoru, aby sme neprekážali Božej blahodati, ale nechajme ju, aby pôsobila. Prekážame jej vtedy, keď nemáme pokoru. Jediné, čo je v rozpore s Božou blahodťou, je namyslenosť (pýcha).

Apoštol Peter vo svojom prvom liste v 5. Kapitole nám veľmi pekne pomáha pochopiť, čo v tomto prípade je príčinou pýchy a čo máme robiť: „Jeden voči druhému opášte sa pokorou, lebo Bohu sa pyšní protivia, ale pokorným dáva blahodať. Pokorte sa teda pred mocnou rukou Božou, aby vás povýšil v patričnom čase. Na Neho zložte všetky svoje starosti, lebo On sa stará o vás.“ (1Pt 5, 5-6).

Keď sa budeme starať a oddáme sa tomuto jedinečnému dielu našej pokory, potom je všetko ostatné dávané od Boha ako požehnanie. Keď sa však usilujeme o všetko ostatné a nie o našu pokoru, vtedy nezískavame nič dobré a hoci by sme aj niečo získali, nemohli by sme to udržať nadlho. Jediné, čo je potrebné, je pokora srdca, aby z neho zasvietilo Kráľovstvo Božej blahodati.

Pripravila: **Zuzana Sadilková**

Zdroj: Jeromonach Christodoulos Svätohorský, Starec Paisij, Prešov 1999.

Poučenia o povinnostiach kresťana

O uctievaní Boha

Boha uctievať nie telesne a zovňajškom, ale dobrým svedomím, bážňou, láskou, poslušnosťou, vďačnosťou, modlitbou a vierou, lebo Boh je Duch nemateriálny, a preto sa neuctieva ničím iným, ako duchom a pravdou.

O vyhovení Bohu

Snaž sa zapáčiť Bohu vierou a poslušnosťou, t. j. rob to, čo chce Boh a čo sa Mu páči. Nerob to, čo Boh nechce a čo sa Mu protiví. Bohu sa nepáči, keď robíš niečo bez poslušnosti.

Prečo je potrebné konať dobro

Vyhýbaj sa zlu a konaj dobro kvôli Bohu a nie z nejakej inej príčiny. Pretože Boh zlo zakázal a dobro prikázal. Bohu sa nepáči nič, čo nerobíš pre Neho. Nech všetky Tvoje skutky naplňa Božia vôľa, ktorá si neželá zlo, ale dobro.

O spomínaní Boha

Meno Božie spomínaj s veľkou úctou, bážňou a bohabojnosťou len tam a vtedy, kde a kedy je potrebné ho spomínať, pretože meno Božie je sväté a strašné. Ten, kto spomína Božie meno bez úcty, veľmi ťažko hreší. Ucti si meno Božie tak, ako samého Boha. Pozemského kráľa spomínaš s úctou, aká mu patrí. O to viac meno Boha, Nebeského Kráľa, anjelmi a svätými dušami velebeného ako milé a sladké, spomínaj s veľkou úctou. Božie meno sa správne spomína v modlitbe, vo velebení, poďakovaní a oslavovaní, v duchovných piesňach i besedách, v rozhovoroch príslušné kresťanom, to znamená, že vtedy, keď je reč o svätom Božom slove, o Zákone, o Evanjeliu, o Christovom príchode na zem, o Jeho živote na zemi, o Jeho utrpení a Kríži, ktorý niesol za nás, o smrti, o Christovom súde, o večných mukách, večnom živote... V iných rozhovoroch Božie meno nespomínaj bez príčiny. Keď ho budeš musieť spomenúť, urob to s náležitou úctou. Osobitne sa chráň spomínať meno Božie v klamstve a vtipkovaní. Príde čas a Boží súd ťa potrestá, pretože náš Boh je spaľujúci oheň.

O spomínaní Božieho mena nadarmo

Kresťania si zvykli, čo im vôbec nepristane, spomínať Božie meno v súvislosti s dušovaním, prisahaním a hrešením apríklad: pre Boha, Boh mi je svedkom, Boh vidí, pre Christa a pod. Tieto slová sú vynálezom Satana na zneuctenie Božieho mena a záhubu ľudí. Chráň sa takýchto alebo podobných spôsobov spomínania Božieho mena.

Keď budeš chcieť potvrdiť pravdu, pomôže ti Christové slová: „áno, áno“, „nie, nie“ (Mt 5, 37). Ostatné pochádza od zlého ducha.

Prečo je potrebné milovať Boha

Boh je najvyššie dobro, z ktorého vyviera akékoľvek možné dobro a blaženosť. Bez Boha každá blaženosť je biednosťou a zatratenosťou; život je smrť; radosť a sladkosť je blen. Žiť s Bohom znamená aj v nešťastí šťastie, v chudobe bohatstvo, v potupe česť a sláva, v žiali útecha. Bez Boha nemôže existovať skutočný pokoj, mier a potešenie. Preto Ho miluj ako svoje najvyššie dobro a blaženosť, miluj Ho viac ako všetko stvorenie, viac ako otca a matku, manželku a deti, ako samého seba. K Nemu jedinému sa pritúl svojím srdcom a zo všetkého najviac si želaj a hľadaj jedine Jeho, lebo On je tvoje večné dobro a blaženosť, bez ktorého ani v tomto veku ani v budúcom nebude ani života ani blaženosti. Každé Božie stvorenie je dobro, ale Stvoriteľ je neporovnateľne lepší: miluj a želaj si práve toto dobro ako skutočné, bezpočiatkové, nekonečné, večné a trvalé, vďaka ktorému sa všetko stvorenie stalo dobrým.

O ďakovaní Bohu

Boh je tvoj Stvoriteľ a Vykupiteľ, najvyšší Dobrodinec a spoľahlivý Poručník. Odkedy ťa stvoril, dáva ti všetko dobro a bez Jeho dobra neprežiješ ani minútu. Nevidíš svojho Dobrodinca očami, ale vidíš Jeho dobrodenie, ktoré ti bolo dopriate; vidíš Slnko, Mesiac a Jeho hviezdy, ktoré svietia pre teba, vidíš oheň, ktorý ťa zohrieva a pripravuje ti jedlo, vidíš vodu, ktorá hasí tvoj smäd a umýva ťa, vidíš jedlo, ktoré ťa nasýti, vidíš odev, ktorým prikrývaš svoje nahé telo, vidíš aj mnohé iné blahá, ktoré ti dal pre tvoju útechu. Dostávajúc a prijímajúc tieto dobrodenia od neviditeľného Dobrodinca, vždy a všade ich s láskou prijímaj a ďakuj Mu za ne z čistého srdca. Najväčšie a najvyššie Jeho dobrodenie je Jeho priazeň – príchod Christa, Syna Jednorodného, ktorý nás vykúpil svojou čestnou krvou a utrpeniami z moci diabla, pekla a smrti. Jeho veľká Božia milosť k nám je nepochopiteľná. Vždy sa pozerajme na toto nepochopiteľné Božie dielo s vierou a pamätajme na Boha, ktorý nás, nedôstojných miloval z celého srdca, ďakujme Mu, klaňajme sa Mu, slávme Ho, spievajme a vebme Ho srdcom i ústami: „Požehnaný Pán Boh Izraelitov, že navštívil a učinil vykúpenie svojmu ľudu a vyzdvihol nám roh spasenia v dome Dávida, svojho služobníka“ (Lk 1, 68-69).

Vždy pamätaj na veľké Božie dielo, nadchýňaj sa ním zo srdca, ďakuj Bohu a ži tak, ako chce Boh, ktorý prišiel na svet spasiť hriešnikov. Neurážaj Ho svojou nevďačnosťou. Chce ťa spasiť, preto prišiel na svet, bol mučený a trpel, obetoval za nás svoje telo, tak vyplňaj aj ty Jeho želanie a všemožne sa snaž o spásu svojej duše. Buď mu vďačný a ži vo svete v pokore, s láskou, krotkosťou a trpezlivosťou, ako On sám žil a chce to aj od teba.

Poučenia vладыку Тихона, бискупа воронежского и желецкого

Preložila: **Elena Tišková**

Svätý mučeník Gorazd II.

osobnosti našich dejín

Svätý biskup Gorazd II., rodným menom Matej Pavlík sa narodil 26. apríla 1879 v Hrubej Vrbke (Morava). Vyštudoval gymnázium v Kroměříži a následne Katolícku bohosloveckú fakultu v Olomouci, ktorú úspešne ukončil v roku 1902. O štyri roky neskôr ho vysvätili na katolíckeho kňaza. Bol členom duchovného prúdu, ktorý sa v dobe vzniku Československa (začiatok 20. stor.) usiluje o reformu v Rímskokatolíckej cirkvi v duchu prvokresťanskej praxe (bohoslužba v zrozumiteľnom jazyku, ženaté duchovenstvo a pod.). Potom, ako pápež odmietol akékoľvek reformy opúšťa tento prúd latinskú cirkev a ľudia masovo prestupujú do novo sa utvárajúcej Československej cirkvi, ktorá sa v tej dobe ešte orientuje na Pravoslávie. O Pravoslávii bolo totiž miestnemu ľudu známe, že zachováva apoštolskú postupnosť biskupov, vykonávanie sviatostí a nepribralo neskoršie dodatky k viere a cirkevnej praxi, ako to bolo v latinskej cirkvi.

Hnutie Československej cirkvi sa však s poľutovaním rozdeľuje na liberálny prúd. Do jeho čela sa postavil dr. Karel Farský a pravoslávny prúd, ktorý reprezentoval svätý biskup Gorazd II. Tí, ktorí si chceli zachovať pôvodné, pravoslávne smerovanie, museli vystúpiť z Československej cirkvi a zjednotiť sa v novo sa formujúcej miestnej Pravoslávnej Cirkvi.

Matej Pavlík bol v roku 1921 bol v Belehrade vysvätený na kňaza a prijíma meno Gorazd. 25. novembra 1925 bol vysvätený na biskupa a stáva sa predstaviteľom formujúcej sa Československej pravoslávnej Cirkvi. Za jeho pôsobenia sa budujú nové pravoslávne chrámy s jedinečnou architektúrou a mnohé z nich patria k architektonickým skvostom Moravy. Prekladajú sa texty bohoslužieb, boli vytvorené osobité bohoslužobné nápevy, organizuje sa život cirkvi. Biskup Gorazd sa stal, nie iba predstaviteľom miestnej Pravoslávnej Cirkvi, ale jej dušou. Mnohí jeho súčasníci na neho spomínali s vďakou a láskou, hovorili o nesmiernej pokore, obetavosti a pracovitosti svätého vладыky. Svätý Gorazd sa vyznačoval hlbokou zbožnosťou a mnohí ho už za jeho života pokladali za svätého. Jeho namáhavá, ale plodná práca bola narušená nemeckou okupáciou Česka a násilne ukončená udalosťami okolo atentátu na Heydricha (nemeckého protektora okupovaných Čiech a Moravy). Parašutisti, ktorí vykonali atentát si našli útočisko v krypte pražského pravoslávneho katedrálneho chrámu. Ich úkryt bol však prezradený a pri dobíjaní krypty parašutisti zahynuli.

Svätý Gorazd sa pokúšal chrániť Cirkev a vzal na seba plnú zodpovednosť pred okupačnými nacistickými úradmi za ukrývanie atentátnikov,

aj napriek tomu, že spočiatku o parašutistoch v krypte nič nevedel. Ponúkal svoj život za životy ostatných a zachovanie cirkvi. Nacisti ho zatkli spolu s ďalšími dvoma pražskými kňazmi a predsedom katedrálneho zboru starších (kurátorského zboru). Niekoľko mesiacov ich mučili a 4. septembra (22. augusta podľa juliánskeho kalendára) 1942 ich popravili. Na smrť do koncentračných táborov bolo deportovaných mnoho osôb z blízkeho okruhu vladyku Gorazda. Všetko pravoslávne duchovenstvo (Pravoslávnej Cirkvi na čele so svätým biskupom Gorazdom) bolo deportované na nútené práce do Nemecka. Majetok Cirkvi bol skonfiškovaný, chrámy zapečatené, bohoslužby zakázané, Cirkev úradne rozpustená a práca pre Pravoslávnu Cirkev sa trestala smrťou.

Násilným zabitím svätého mučeníka biskupa Gorazda získalo české a slovenské Pravoslávie svätého novomučeníka, ktorý sa pridá k zboru dávnych svätých kniežat Rastislava, Vjačeslava (Václava) a Ľudmily, svätých prepodobných mníchov Ivana Českého a Prokopa Sázavského, svätých sedmočíselníkov /sedmopočetníkov/ Gorazda, Angelára, Nauma, Sávu a Klimenta. Svätý mučeník Gorazd II. sa spolu s nimi a so svätým Cyrilom a Metodom a so všetkými svätými teraz modlí pred prestolom božím za vzrastanie a upevnenie Pravoslávnej Cirkvi v Českých krajinách, Morave a na Slovensku.

Svätý novomučeník Gorazd bol kanonizovaný za svätého v roku 1987.

Deň pamiatky 22. august/ 4. september.

Svätý svjaščenomúčeník Gorazde molí Bóha o nás!

Pripravil: **čtec Alexander Haluška**

Zdroje: <http://www.monastyrsvglorazda.cz/ikony/gorazd.html>

<http://www.nase-rodina.cz/article.php?clanek=381>

Bratsvo pravoslávnej mládeže Humenné

Ulič - pre väčšinu ľudí malebná dedinka na východe Slovenska, no pre nás, mládežníkov z BPM Humenné to je dedinka, v ktorej každoročne zažívame tie najzábavnejšie chvíle. Ani tento rok nebol iný.

V pondelok, 28.7.2014, sme sa všetci stretli pri autobuse a celí natešení (i keď troška unavení zo skorého vstávania) sme sa vybrali autobusom do Uliča. Po príchode sme sa všetci zložili na izbách a pozoznamovali sa so spolubývajúcimi. Prišiel čas obedu, pri ktorom nás všetkých otec duchovný privítal a oboznámil s pravidlami. Nasledovalo zoznamovanie s ostatnými účastníkmi tábora, povybaľovanie vecí, voľný program a už sme všetci sedeli pri stole s našou prvou táborovou večerou. Po večeri boli, ako každý rok, večerné modlitby. Po fyzickom aj duchovnom nasýtení, sme sa všetci pobrali na izby. Tam sme sa pripravili na diskotéku. Dj - mi boli starší mládežníci, ktorí sa postarali o skvelú zábavu. O 22:00 sme sa všetci povyberali na svoje izby a tam sme sa (poniektorí aj trošku hlučnejšie) rozprávali až do neskorej noci. Tento rok sme mali aj pár vylepšení, a to rozcvičku. Čo preberie lepšie, ako ponatáňovanie kostí? Celí ponatáňovaní sme sa vybrali na ranné modlitby. Po modlitbách, ako to býva zvykom, prišli raňajky, po ktorých sme sa všetci vybrali popratať izby (poniektorí dospať to, čo v noci zameškali). Kým odborná porota - otec duchovný, Roman, Lucka bodovali izby, my ostatní sme šli von, kde mladší súťažili. Skákanie v mechu, prekážkový beh, hádzanie loptou, skákanie cez švihadlo a iné stanovišťa deti zabavili a prebudila sa v nich túžba vyhrať. Znova nasledoval obed a po obede poobedňajšia siesta. Keďže nám počasie prialo, vybrali sme sa vyskúšať vodu na spádoch. Trošku chladnejšia voda nikoho neodradila a poriadne sme sa vo vode vyšantili. Večer, po večerných modlitbách, si mohli izby „vyspievať IMUNITU“. Z každej izby sa pokúsil o získanie imunity aspoň jeden/jedna člen/ka izby. Nakoniec porota rozhodla, že imunitu vyspieval Viktor Kostoval pre svoju celú izbu. V stredu doobedu nás prišli pozrieť košickí mládežníci, ktorí mali tiež tábor neďaleko nás a to na Sninských rybníkoch. Pripravili sme im malé pohostenie v našej jedálni, poukazovali im, ako si nažívame a pred ich odchodom spravili spoločnú fotografiu. Po dobrom obede sme sa vybrali na nanuky, na ktoré nás srdečne pozvala teta Lancošová, do Gazdovského domu. Večer sme si založili oheň, pri ktorom sme sa rozprávali, naväzovali nové priateľstvá, zaspievali sme si a poriadne navoňali veci dymom. V štvrtok sme mali doobedňajšiu olympiádu a večer sme venovali rozvíjaniu svojho ducha prostredníctvom veľmi pekných náučných videí. Po videách nám otec duchovný porozprával, ako sa stal duchovným, aj o tom, ako v nie veľmi dobrých podmienkach pracoval s mládežou a slúžil bohoslužby. Piatok bol už troška voľnejší. Doobedu sme mali olievačku, ktorá začala nevinnou súťažou s balónmi s vodou. Nebolo ani jedného človeka, ktorý by mal na sebe čo i len jeden kúsok suchého oblečenia. Poobede sme vyrazili na spády. Tí, ktorí nestihli

za celý týždeň minúť celé vreckové, išli minúť ešte posledné centy. Po obede sme sa začali pomaly baliť a pripravovať na odchod. Po záverečných večerných modlitbách boli tí najlepší, tak, ako každý rok, ocenení. Bez ocenenia neodišla ani Lucka Chaľová. Za 4 roky obetavej práce s nami, mládežníkmi a za pomoc pri organizácii tábora si ikonku naozaj zaslúžila. Tak isto si ikonku za organizáciu tábora a za pevné nervy zaslúžene odniesla aj Miška Surgentová. Po ocenení tých najšikovnejších sme si pozreli spomienkové video z predchádzajúcich ročníkov nášho Uliča a ešte „trsli“ na poslednej diskotéke. V sobotu ráno sme sa všetci išli pomodliť do Chrámu Záštiny Presvätej Bohorodičky v Uliči. Liturgiu kantorovali mládežníčky z humenskej mládeže s pomocou Matúša Kostičáka a Romana Daňa, ktorí sú v kantorovaní už skúsení. Po liturgii, aj po raňajkách sme si dobalili posledné veci a nastúpili do autobusu, ktorý nás bezpečne odviezol až do Humenného.

Teraz by sme sa chceli poďakovať. Ďakujeme tetám kuchárkam, ktoré nám každý deň vyvárať rôzne dobroty. Ďalej by sme sa chceli poďakovať tetám upratovačkám, vďaka ktorým sme vždy mali povysávanú (po olievačke aj povytieranú) podlahu. Veľké Ďakujeme patrí „samozrejme, našej vedúcej Lucke, ktorá s mládežníkmi vymyslela program na celý týždeň, a vďaka nim sa nikto v tábore nenudil ani minútku. Ešte by sme sa chceli poďakovať o. Dušanovi Skoncovi, bez ktorého, by sme nemali na čom premietiť videá. A hlavne Ďakujeme o. Humenníkovi, ktorí nám každý rok zorganizuje tábor a vezme si nás všetkých na starosť. Patrí Vám jedno veľké, srdečné Ďakujeme!

Pripravila: **mládežníčka Michaela Surgentová**

Rozlúčka s letom a letnými prázdninami

Tento rok sme na konci leta zorganizovali pre deti rozlúčkovú opekačku s letom, ktorá sa konala pod hradom, v blízkej dedinke Jasenov. Opekačka sa mala konať na Hubkovej, ale keďže nám naša vedúca zabezpečila jazdu na koníkoch, tak sa naše plány zmenili. Počasie nám vyšlo perfektne, aj keď sme prišli domov zablatení, pretože deň predtým pršalo, ale to nevadilo, pretože sme boli všetci pozitívne naladení. Dokonca nás prišiel navštíviť aj náš viceprezident mládeže Sašo Haluška. Poopekali sme si špekačky, zajazdili si na koníkoch, boli sme so žriebätkami a pozorovali sme jašteričku. Tento nádherný deň sme ukončili večerňou v chráme.

Pripravila: **mládežníčka Michaela Surgentová**

Stritnut'a pravoslavných podnikateľiv

Pravi, jak ša konal d'it'ačij tabor v Medvedžim, pravoslav-ný podnikatele ša rozhodľi, že ša stritnut i dakoj dakus poči-šať našý pravoslavný d'iti, kotrý býli v tabori.

Po večirni, v cerkvi Sv. Di-mitrija d'iti s veducýma i orga-nizatorami tabora býli pozvaný na pohoščiňa do Penzionu Med-vid'.

V tot deň ša podnikatele na pracovný stritnut'u dohodľi, že budúť podpo-rovaty našu cerkov hlavni cez neziskovu organizaciju, kotrá bý mala býti výtvo-rena išči toho roku.

Pripravil: **Ján Dovičák**

Recepty

pripravila Markella

Zapekaná plnená cibuľa

8 väčších cibúľ, sol', mleté čierne ko-renie, 250 g zemiakov, 1 pór, 2 PL oleja, 1 ČL karí korenia

Cibuľu ošúpeme, umyjeme, 4 minúty varíme v mierne osolenej vode, vybe-rieme a necháme odkvapkať. Zemiaky ošúpeme, nadrobno nakrájame a uvarí-me v malom množstve mierne osolenej vody. Pór očistíme, umyjeme a nadrobno nakrájame. Opražíme na oleji, pridáme scedené zemiaky, premiešame, krátko popražíme a popučíme. Predvarenú ci-buľu vydlabeme malou lyžičkou tak, aby zostal dostatočne hrubý okraj. Vydlaba-né vnútro cibúľ nakrájame nadrobno, pridáme k zemiakom, dochutíme sol'ou, čiernym a karí korením a premiešame. Cibuľu naplníme plnkou, poukladáme do vymasteného pekáča, polejeme olejom, podlejeme trochou vody, vložíme do vy-hriatej rúry a asi 30 minút zapekáme.

Historický 1. letný tábor IXΘΥΣ – ICHTYS 2014

Krása, pokoj, čarovná atmosféra. To všetko nás čakalo v dňoch 28. - 31. 7. 2014 na Sninských rybníkoch. Práve v tejto malebnej prírode sme strávili nádherné dni, na ktoré nezabudne žiadne dieťa. Naša cesta začala na vlakovej stanici v Košiciach. Plní očakávaní sme nasadli do vláčika a vychutnávali si lesné a poľné cestičky najvýchodnejšieho Slovenska. Pre niektorých z nás to bola prvá cesta vlakom v živote. V tábore sa stretlo

21 detí vo veku od 6 – 13 rokov a 8 mládežníkov. Spočiatku nám počasie vôbec neprialo. Obávali sme sa, že celý náš pobyt bude prepĺnený dažďovými kvapkami. Otec Vladimír nás stále upokojoval, že Boh je dobrý a určite budeme mať dobré počasie. Naozaj, Boh robí veľké zázraky v živote každého z nás, aj náš tábor bol jeden veľký zázrak. Boh vyslyšal naše modlitby. Verte, za celé štyri dni nášho pobytu pršalo iba 10 minút. Dni boli pestré, plné bohatého programu. Slovíčko nuda vôbec nemalo možnosť vkradnúť sa do našich myšlienok. Nadviazanie priateľstiev, utuženie starých kamarátstiev, každodenné očakávania z nového a nepoznaného, šantenie na kúpalisku, spievanie pri táboráku, tanec na karnevale, návšteva dreveného chrámu sv. Archanjela Michala v Ruskom Potoku, hrobu igumena Ignatija Čokinu v Uličskom Krivom. To naplňalo každodenný duch tábora. Prijemné bolo stretnutie s deťmi a mládežníkmi z PCO Humenné a ich duchovným otcom Petrom Humeníkom, ktorí boli v tábore v Uliči. Tu sme si pozreli miniatúry všetkých drevených chrámov z okolia. Na záver naše veľké ďakujem patrí dobrotivému Bohu za jeho ochrannú ruku nad celým táborom, vedúcej tábora, otcovi duchovnému Jánovi Biloruskému, jednému zo zakladateľov Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku, za gitaru a spev. Vďaka patrí sponzorom: Michalovsko-košickej eparchii, Bratstvu pravoslávnej mládeže SYNDESMOS na Slovensku, p. Štefanovi Berešovi, p. Eve Potpinkovej a všetkým veriacim PCO Košice.

Ako sa páčilo deťom na tábore?

aktuality

Johanka Jásková (9 rokov)

Na tábore sa mi páčil výlet za chrámami v Ruskom Potoku, karneval, kúpalisko...no, mne sa tam vlastne páčilo úplne všetko. Bolo teplo. Boli tam príjemní vedúci. Zuzka s Majkou nám rozprávali modernú rozprávku „O červenej čiapočke“, to bolo smiešne a my sme to všelijak ešte vylepšovali. Rozhodne som sa na tábore vôbec nenudila. Veľmi rada pôjdem o rok znovu.

Violka Jásková (6 rokov)

Na tábore bolo dobre, pretože tam bol „veľký“ Maťo. Mám veľa nových kamarátov. Páčil sa mi veľmi výlet na kúpalisko. Najzábavnejšia bola rozprávka „O červenej čiapočke“. Vedúce a zdravotníčka boli veľmi milé, Miška ma niesla aj na koni ku drevenému chrámu, lebo ma boleli nohy. Karneval bol super, lebo tam bol Maťo obviazaný toaletným papierom, ako múmia a hovoril: Pozrite, čo mi spravili: bublinky a mušle, bublinky a mušle...“ Nudila som sa len, keď sme sa modlili, pretože ešte neviem čítať, takže som nemohla čítať z modlitebničky.

Saška Weiszová (11 rokov)

Najviac sa mi na tábore páčilo VŠETKO. Bolo tam super a pôjdem tam rada na budúci rok. Vôbec som sa tam nenudila. Boli tam príjemní vedúci aj zdravotníčka Katka. Proste ubytko, kamaráti, program bol SUPEER.. Jedine ma trápilo, že kamarátka Laura ochorela.

Paľko Weisz (8 rokov)

Na tábore sa mi veľmi páčilo. Najlepší program bol určite kupko, súťaž a futbal. Na kupku sa mi najviac páčila šmýkačka. Vôbec som sa tam nenudil. Boli tam príjemní vedúci a bol milý aj otec Vladimír. Taktiež bolo pekne spoznávanie kostolíkov, na ktorých bolo najkrajšie drevené miniatúry chrámov.

Miško Weisz (8 rokov)

Na tábore bolo dobre. Na kúpalisku bola dobrá vodná pištoľ. Spoznal som nové pesničky, nielen vo vnútri, ale aj pri opekačke. Tiež sa mi páčili výlet, kde sme spoznávali chrámy. Tiež boli dobré obedy, ktoré nám varili kuchárky. Budúci rok by som prišiel znova.

Už teraz vám vieme povedať, že tábor chceme zorganizovať aj budúci rok. Veríme, že opäť podporíte organizáciu nášho bohumilého diela a práve vďaka Vám medzi nami privítame ďalšie detičky.

Pripravila: **mládežníčka Katka**

